

THEMIS PORTFOLIO (S1) MANAGEMENT HOLDINGS LIMITED

Ενάγουσα

και

- 1. MARSIMA CO LTD**
- 2. ALEKSEI SHVECHKOV**
- 3. VLADIMIR BURNASHOV**
- 4. NIKOLAY ROTAPENKO**

Εναγομένων

Αίτηση ημερ. 2/4/2024 για παραμερισμό απόφασης

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ: 16 Ιανουαρίου 2026

ΕΜΦΑΝΙΣΕΙΣ:

Για τους Εναγόμενους 1 και 4 – Αιτητές: κ. Αντ. Γεωργίου για Φοίβος, Χρίστος Κληρίδης & Συνεργάτες ΔΕΠΕ

Για την Ενάγουσα-Καθ' ης η αίτηση: κα Γ. Ζαχαρίου για Α. Ζαχαρίου & Σία ΔΕΠΕ

ΕΝΔΙΑΜΕΣΗ ΑΠΟΦΑΣΗ

Η ενάγουσα με το Γενικά Οπισθογραφημένο Κλητήριό της, το οποίο καταχώρισε στις 30/11/2022, αξίωνε εναντίον των εναγόμενων 1 και 4 οφειλόμενα ποσά δυνάμει δύο λογαριασμών δανείου που ανέρχονταν σχεδόν σε €15.000.000 πλέον τόκους και έξοδα. Αξίωνε επίσης εναντίον της εναγόμενης 1 διάταγμα για πώληση των ακινήτων των υποθηκών με αριθμούς Υ982/15 και Υ747/16.

Στις 14/9/2023 καταχώρισε την έκθεση απαίτησής της και στις 2/10/2023 προχώρησε με την καταχώριση μονομερούς αίτησης για έκδοση απόφασης εναντίον των εν λόγω εναγόμενων. Στις 15/11/2023 εκδόθηκε ερήμην απόφαση στη βάση της αξίωσης της ενάγουσας εναντίον τους.

Η πιο πάνω απόφαση ήταν το έναυσμα για την καταχώριση από τους εναγόμενους 1 και 4 (εφεξής οι αιτητές), στις 2/4/2024 της υπό εξέτασης αίτησης με την οποία αξιώνουν εναντίον της ενάγουσας (εφεξής η καθ'ης η αίτηση) το εξής:

1. Διάταγμα του Δικαστηρίου που να ακυρώνει και/ή παραμερίζει προηγούμενη εκδοθείσα απόφαση ή και διάταγμα του Δικαστηρίου ημερομηνίας 15/11/23 ή και οποιασδήποτε ημερομηνίας που εκδόθηκε στα πλαίσια της ως άνω υπ' αριθμό και τίτλο αγωγής.

Η αίτηση βασίζεται στους Θεσμούς Πολιτικής Δικονομίας Δ. 17 Θ. 10, Δ. 26 Θ.14, Δ. 33 Κ.5, Δ. 48 Θ.Θ. 1- 13 και Δ. 64, στο Σύνταγμα της Κυπριακής Δημοκρατίας, στο Άρθρο 30 του Συντάγματος, στο άρθρα 6 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων στην Νομολογία, στην εγγενή και σύμφυτη εξουσία του Δικαστηρίου καθώς και στο περιεχόμενο του φακέλου του Δικαστηρίου. Υποστηρίζεται δε από ένορκη δήλωση του Nicolay Potapenko.

Ο ενόρκως δηλών αναφέρει ότι είναι εναγόμενος στην αγωγή και διευθυντής της αιτήτριας εταιρείας. Θέτει ότι στις 14/3/2024 έλαβε από κάποιο πρόσωπο, που ως αργότερα ενημερώθηκε από τους δικηγόρους ήταν επιδότης, αριθμό εγγράφων. Αμέσως τα έστειλε στους δικηγόρους του οι οποίοι του είπαν ότι επρόκειτο για επίδοση των συνεργατών του, εναγόμενων 2 και 3 στην παρούσα αγωγή. Του ανέφεραν ότι ήταν τόσο ο ίδιος όσο και η αιτήτρια 1, εναγόμενοι. Έδωσε τότε οδηγίες να καταχωρίσουν εμφάνιση, κάτι το οποίο έπραξαν. Εντόπισε και ο ίδιος μέσω της εφαρμογής What's up ότι έλαβε έγγραφο σχετικό με τη διαδικασία στις 15/3/2023 το οποίο είχε στείλει στον τότε δικηγόρο του, Κωνσταντίνο Κεραυνό ο οποίος όμως είχε πάψει να τον εκπροσωπεί από τον Δεκέμβριο 2023 με αρχές του 2024. Την ίδια πρακτική ακολουθεί, αναφέρει ο ενόρκως δηλών, λόγω δυσκολιών στη γλώσσα, δηλαδή πληρώνει τον δικηγόρο ο οποίος αναλαμβάνει πλήρως τα ζητήματα αυτά. Η δική του εμπλοκή ήταν η υπογραφή εγγράφων που του ζητούσαν. Στις 22/3/2024 διενεργήθηκε έρευνα στο φάκελο του Δικαστηρίου οπότε και διαπίστωσε ότι στις 15/11/2023 είχε εκδοθεί απόφαση εναντίον του. Έδωσε αμέσως οδηγίες στους δικηγόρους του να καταχωρίσουν την υπό εξέταση αίτηση. Αναφερόμενος ο δηλών στην παράλειψη τους να εμφανιστούν στη διαδικασία, αναφέρει ότι με την παραλαβή της αγωγής, την απέστειλε στο δικηγόρο του, αφού ο ίδιος δεν μιλά Ελληνικά, ο οποίος του ανέφερε ότι είναι πολύ καθυστερημένη η παράδοση του εγγράφου αλλά να μην ανησυχεί και ότι θα διευθετούσε τα πάντα. Αναφέρει περαιτέρω ότι είναι επιχειρηματίας με έντονη δραστηριότητα στη Λάρνακα με πολλά θέματα όπως αγωγές εκ μέρους του κατά

προσώπων που ενεπλάκησαν σε παροχή υπηρεσιών σε εταιρείες του και κάθε νομικό θέμα, το αναφέρει στον δικηγόρο του. Και σε αυτή την περίπτωση έδωσε εμπιστοσύνη στον δικηγόρο που τον εκπροσωπούσε κατά τον επίδικο χρόνο. Θέτει ότι, είχε εμπιστοσύνη στο τότε δικηγόρο του και είχε πράξει όλα όσα έπρεπε να πράξει για να προστατεύσει τα συμφέροντά τους. Σε καμία περίπτωση δεν αδιαφόρησε για την αγωγή ούτε και θα ήταν λογικό να αδιαφορήσει για μία αγωγή που αξιώνει ποσό περίπου €14.000.000. Δεν είχε και λόγο να ανησυχήσει για την πορεία της υπόθεσης, εφόσον του αναφέρθηκε από τον δικηγόρο του ότι θα αναλάμβανε το θέμα. Γνώση για την ύπαρξη της απόφασης έλαβε στις 22/3/2024 μέσω των δικηγόρων του. Όταν έμαθε για την απόφαση ενήργησε δεόντως και υπεύθυνα αναθέτοντας την υπόθεση στον συνήγορο που τον εκπροσωπούσε. Αναφερόμενος στην ουσία της αγωγής, θέτει ότι τα δάνεια και τα έγγραφα που τη στηρίζουν είναι στην Ελληνική γλώσσα την οποία δεν γνωρίζει και δεν κατανοεί. Συνεπώς οποιαδήποτε συμφωνία υπογράφηκε στα Ελληνικά είναι άκυρη και χωρίς νομική ισχύ. Προβάλλει ότι δεν έλαβαν οποιαδήποτε ανεξάρτητη νομική συμβουλή, για να καθίστανται νόμιμες και δεσμευτικές οι συμφωνίες. Αναφέρει επίσης ότι η συμφωνία με την τράπεζα έγινε πριν την πανδημία του κορωνοϊού και ήταν για δανειοδότηση για ανέγερση πολυτελών επαύλεων που θα εξοφλείτο με την πώλησή τους. Οι επαύλεις έχουν ολοκληρωθεί και αξίζουν, με την έκδοση του τίτλου που επίκειται, σε €72.012.000. Ήταν η συμφωνία τους ότι ουδέν μέτρο θα λαμβανόταν μέχρι την ολοκλήρωση του έργου και η όποια υποχρέωση θα εξοφλείτο με πώληση αριθμού των επαύλεων. Θέτει περαιτέρω ο ενόρκως δηλών ότι το ποσό που η καθ'ής η αίτηση αξιώνει είναι προϊόν παράνομου τόκου και υπερχρεώσεων και προς τούτο επισυνάπτει αιτιολογημένη έκθεση εμπειρογνώμονα. Συγκεκριμενοποιώντας, προβάλλει ότι επιβλήθηκε παράνομος τόκος πέραν του συμβατικού, το συνολικό κόστος αμοιβής διευθέτησης υπογραφών για τη δανειοδότηση είναι εξωπραγματικό, παράνομα υπολογίζεται ο τόκος στις 360 αντί στις 365 μέρες, δεν προσδιορίζεται το ύψος των τόκων σε κάθε δόση, το πραγματικό ποσό που χρησιμοποιήθηκε για το σκοπό του δανείου ισούται μόνο με το ποσό των €6.000.862,25 από τα €10.00.000 από το δάνειο. Η αποπληρωμή του δανείου δεν έγινε κανονικά και σύμφωνα με τη σύμβαση δανείου, το μέγιστο ποσό χρεωστικού τόκου δεν θα μπορούσε να υπερβαίνει το ποσό των €1.150.000, ο λογαριασμός της αιτήτριας 1 στον οποίο μεταφέρθηκαν τα χρήματα μετά την εκταμίευση δεν φέρει οποιοδήποτε επιτόκιο ενώ το δάνειο επιβαρύνθηκε με συνολικό επιτόκιο 4,5% και η πρώτη εγγεγραμμένη υποθήκη στο ακίνητο με αρ. εγγραφής 0/7149 εγγράφηκε με σταθερό επιτόκιο 13% ετησίως που είναι εξωπραγματικό. Τα πιο πάνω, κατά τη θέση του ενόρκως δηλούντα, επιμαρτυρούν σοβαρές παρανομίες και ατασθαλίες από πλευράς καθ'ής η αίτηση. Αναφέρει περαιτέρω ο αιτητής ότι τα δάνεια και οι εξασφαλίσεις είναι άκυρα αφού είναι άκρως επαχθή, παραβιάστηκαν οι

περί ορισμένης κατηγορίας εγγυητών νόμοι και κανονισμοί και παρέλειψε να συμμορφωθεί με τις πρόνοιες και διατάξεις των Ευρωπαϊκών οδηγιών και κοινοτικής νομοθεσίας. Είναι τέλος, η θέση του, ότι έχει ικανοποιητική δικαιολογία για την παράλειψη εμφάνισής του, χωρίς να έχει επιδείξει καταφρονητική συμπεριφορά προς το Δικαστήριο, αλλά έχει και καλή εκ πρώτης όψεως υπεράσπιση.

Η καθ'ης η αίτηση καταχώρισε ένσταση υποστηριζόμενη από την ένορκη δήλωση του Γιώργου Γεωργίου, με την οποία προβάλλει τους κάτωθι λόγους:

1. Η αίτηση είναι νομικά και ουσιαστικά αβάσιμη.
2. Η αίτηση αποτελεί κατάχρηση της διαδικασίας.
3. Η αίτηση συνιστά έμμεσο τρόπο ακύρωσης της εκδοθείσας απόφασης.
4. Η αίτηση είναι παράτυπη και αντικανονική
5. Τυχόν έγκριση της αίτησης θα οδηγήσει παραβιάσει τα συμφέροντα των εναγόντων/καθ'ών η αίτηση.
6. Οι αιτητές δεν δικαιούνται στην αιτούμενη θεραπεία.
7. Η νομική βάση της αίτησης είναι ελλιπής και λανθασμένη.
8. Η παρούσα αίτηση είναι κακόπιστη και καταχρηστική.
9. Δεν δικαιολογείται η έκδοση του αιτούμενου διατάγματος.
- 10 Δεν προβάλλεται οποιοσδήποτε επαρκής λόγος ο οποίος να δικαιολογεί την έκδοση του αιτούμενου διατάγματος.
11. Τυχόν έκδοση του αιτούμενου διατάγματος θα προκαλέσει ανεπανόρθωτη ζημιά στους καθ'ών η αίτηση.
12. Δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις για την έκδοση του αιτούμενου διατάγματος.
13. Η αίτηση είναι κακόπιστη.
14. Η αίτηση καταστρατηγεί συνταγματικά κατοχυρωμένα δικαιώματα των εναγόντων.
15. Τυχόν έγκριση της αίτησης θα προκαλέσει αδικία.
16. Η ένορκη δήλωση που συνοδεύει την αίτηση είναι παράτυπη και αντικανονική.
17. Οι αιτητές απέκρυψαν ουσιώδη γεγονότα από το Δικαστήριο.
18. Οι αιτητές δεν προσήλθαν στο Δικαστήριο με καθαρά χέρια.
19. Η αίτηση είναι αδικαιολόγητα καθυστερημένη.

Ο ενόρκως δηλών για την καθ'ης η αίτηση, απορρίπτει τις θέσεις και αναφορές του ενόρκως δηλούντα των αιτητών, θέτοντας ότι οι τελευταίοι προσπαθούν να δικαιολογήσουν την

αδικοιολόγητη στάση τους και έλλειψη ενδιαφέροντος για την πορεία της αγωγής που τους επιδόθηκε κανονικά. Περαιτέρω, η αίτηση υποβλήθηκε αδικοιολόγητα καθυστερημένα αφού αυτό που αναμένεται από κάποιον όταν λάβει Κλητήριο με αξίωση που ξεπερνά τα €15.000.000, είναι να κινηθεί άμεσα για παραμερισμό του. Προβάλλει επίσης ότι ο αιτητής όχι μόνο είχε εμπλοκή αλλά χειριζόταν τις υποθέσεις του πολλές φορές διαφωνώντας με τους δικηγόρους του και αγνοώντας τις συμβουλές τους. Ενώ δηλώνει ότι είναι επιχειρηματίας με πολλές υποθέσεις δεν αναφέρει αν και πότε έχει υπογράψει διοριστήριο ή αν έχει πληρώσει τον δικηγόρο του. Από την απουσία αντιγράφου οδηγίων εντύπου διορισμού δικηγόρου και απόδειξης πληρωμής εξόδων και δικαιωμάτων καταχώρισης εμφάνισης είναι φανερό ότι οι αιτητές ουδέποτε προσήλθαν για να υπογράψουν διοριστήριο ούτε και καταβάλαν τα αναγκαία τέλη για καταχώρηση σημειώματος εμφάνισης. Ο λόγος είναι αδράνεια, αμέλεια και αδιαφορία των αιτητών και όχι το ισχυριζόμενο λάθος του τότε δικηγόρου τους. Αναφέρει περαιτέρω ότι δεν υπάρχει οποιαδήποτε εξήγηση που δεν ζήτησαν ενημέρωση της υπόθεσης αυτής έστω και περί τα τέλη του 2023 που άλλαξαν δικηγόρο τη στιγμή που γνώριζαν ότι ο δανεισμός τους ήταν για κάποια εκατομμύρια. Προβάλλει ότι ο αιτητής γνωρίζει την Ελληνική γλώσσα και η εκδοχή του περί του αντιθέτου είναι διότι τον βολεύει. Γνώριζε ότι η τράπεζα θα κινούταν Δικαστικά εναντίον του αφού είχαν εξαντλήσει κάθε περιθώριο για διευθέτηση. Δεν υπάρχει περαιτέρω εξήγηση για το λόγο που δεν έλαβε τον φάκελο της παρούσας υπόθεσης όταν άλλαξε δικηγόρο. Όσον αφορά την υπογραφή της συμφωνίας, θέτει ο ενόρκως δηλών ότι, οι αιτητές έλαβαν νομική συμβουλή από δικηγόρους που οι ίδιοι επέλεξαν και οι συμφωνίες δανείου είχαν βασιστεί σε επιστολές αποδοχής που συντάχθηκαν στην Αγγλική γλώσσα. Όλοι οι όροι των συμφωνιών είναι ενσωματωμένοι σε αυτές και οι αναφορές του για την περίοδο του κορωνοϊού και για συμφωνηθέντα που δεν καλύπτονται στη συμφωνία είναι εκ των υστέρων σκέψεις. Η αγωγή καταχωρίστηκε κατόπιν αποστολής αριθμού προειδοποιητικών επιστολών τις οποίες ο δηλών καταθέτει ως τεκμήριο 11. Οι όροι των συμφωνιών είναι καθόλα νόμιμοι και συμφωνημένοι με την ελεύθερη βούληση και κατόπιν διαπραγμάτευσης τους από τους αιτητές με το επιτόκιο να συνάδει με αυτό των επιχειρηματικών δανείων του 2015. Ουδεμία παρατυπία έγινε από την καθ'ής η αίτηση, αλλά ούτε και οι αιτητές αμφισβήτησαν οποιαδήποτε χρέωση ή ενέργειά τους. Είναι η θέση του δηλούντα ότι ουδέν στοιχείο προσκομίστηκε που να αποδεικνύει οποιαδήποτε πραγματική και γνήσια υπεράσπιση και/ή αμέλεια και η έλλειψη δικαιολογίας στη μη καταχώριση εμφάνισης, είναι ξεκάθαρη. Καμία βάση για ανατροπή της απόφασης που εκδόθηκε νομότυπα υπάρχει και τα όσα οι αιτητές

προβάλλουν, είναι εκ των υστέρων κατασκευασμένη δικαιολογία που προβάλλονται για να ανατραπεί μία Δικαστική απόφαση.

Η διεξαγωγή της ακρόασης έγινε στη βάση του περιεχομένου των ενόρκων δηλώσεων της αίτησης και ένστασης αντίστοιχα χωρίς την αντεξέταση οποιουδήποτε μάρτυρα

Κατά το στάδιο των αγορεύσεων η πλευρά των αιτητών υποστήριξε ότι δικαιολογείται ο παραμερισμός της Δικαστικής απόφασης με εκ διαμέτρου να είναι η θέση της καθ' ης η αίτηση που εισηγείται ότι και η μη εμφάνιση τους στην αγωγή δεν δικαιολογείται αλλά και ουδεμία υπεράσπιση έχουν έτσι ώστε να είναι δυνατός ο παραμερισμός της εν λόγω απόφασης.

Τα όσα τέθηκαν ενώπιον του Δικαστηρίου στην αίτηση και ένσταση, αντίστοιχα, αλλά και τα όσα οι δύο συνήγοροι υποστήριξαν με τις αγορεύσεις τους, λαμβάνονται υπόψη στο σύνολό τους για σκοπούς της παρούσας απόφασης. Αναφορά θα γίνει εκεί όπου κριθεί αναγκαίο.

Ως έχει τεθεί ανωτέρω η παρούσα αίτηση για παραμερισμό της απόφασης εδράζεται επί της Δ.17 Θ.10 των Περί Πολιτικής Δικονομίας Διαδικαστικών Κανονισμών που προβλέπει τα ακόλουθα:

«10. Where judgment is entered pursuant to any of the preceding rules of this Order, it shall be lawful for the Court in a proper case to set aside or vary such judgment upon such terms as may be just.»

Στην υπόθεση **Φλουρή v. Bank of Cyprus Public Company Ltd** κ.ά Πολ. Έφ.Αρ.103/2016 ημερ. 17/10/2024, αναφορά επί της οποίας γίνεται και από την πλευρά της καθ' ης η αίτηση, παρατίθενται οι αρχές που διέπουν αυτής της φύσεως τις αιτήσεις ως ακολούθως:

«Οι παράμετροι που το Δικαστήριο οφείλει να λάβει υπόψη του στο πλαίσιο της άσκησης της διακριτικής του εξουσίας κατά την κρίση αιτήσεων του είδους, έχουν εξηγηθεί σε σωρεία αποφάσεων. Αφενός, ο Αιτητής θα πρέπει να παρουσιάσει ότι έχει καλή εκ πρώτης όψεως υπεράσπιση και αφετέρου, να δοθεί επαρκής δικαιολογία για τη μη εμφάνιση του στη διαδικασία.»

Περαιτέρω, κατά την άσκηση της διακριτικής του ευχέρειας, θα πρέπει να σταθμίσει δύο σημαντικούς παράγοντες:

- (α) την ανάγκη διασφάλισης του δικαιώματος ακρόασης, και*
- (β) την ανάγκη διασφάλισης της ταχείας διεκπεραίωσης των δικαστικών υποθέσεων και της διαφύλαξης της τελεσιδικίας των δικαστικών αποφάσεων, με τη βεβαιότητα που τούτο προσδίδει στην έννομη τάξη αλλά και γενικότερα στην κοινωνία.*

Όπως έχει κατ' επανάληψη τονισθεί στη νομολογία μας, η αποκάλυψη εκ πρώτης όψεως συζητήσιμης υπεράσπισης, προκειμένου να επιτύχει η αίτηση για παραμερισμό, συνιστά πρωταρχικό παράγοντα ο οποίος λαμβάνεται υπόψη από το Δικαστήριο κατά την ενάσκηση της διακριτικής του ευχέρειας. (Βλ. **Phylactou v. Michael (1982) 1 C.L.R. 204**, **Βίκα Πίκα Ντίσκο Λτδ κ.ά. v. Χάπυ Στρητς Ντίσκο Λτδ (1997) 1 Α.Α.Δ. 28**, **Πίπτας v. Unigoods Trading Co. Ltd (2004) 1(Γ) Α.Α.Δ. 1761** και **Κωνσταντινίδη v. Hissin (2004) 1(Γ) Α.Α.Δ. 1774**). Ορθά λοιπόν το πρωτόδικο Δικαστήριο, έστρεψε πρώτα την προσοχή του στο αν είχε καταδειχθεί καλή εκ πρώτης όψεως υπεράσπιση.

Τα υπόλοιπα κριτήρια, όπως για παράδειγμα η επιμέλεια την οποία επέδειξε και η ταχύτητα με την οποία έδρασε μετά την έκδοση της απόφασης εναντίον του, παρά τη σημασία τους, κατά κανόνα δεν αναιρούν το πιο ουσιώδες, δηλαδή την ύπαρξη εκ πρώτης όψεως καλής υπεράσπισης. (Βλ. **Pechtchachanskaia κ.ά. v. Esipovich (2014) 1 Α.Α.Δ. 1207**). Κατά την εξέταση του εν λόγω παράγοντα το Δικαστήριο δεν επιτρέπεται να προβεί σε αξιολόγηση και κατάληξη σε συγκεκριμένα και τελικά συμπεράσματα επί ισχυρισμών και θέσεων που προβάλλονται ως υπεράσπιση. Πρωταρχικό του καθήκον είναι να διακρίνει κατά πόσο αποκαλύπτονται επαρκή θετικά στοιχεία ώστε να δικαιολογείται το επανάνοιγμα της υπόθεσης.

Όπως έχει επισημανθεί στην υπόθεση **Ξενοφών Καλλής v. Alpha Bank Ltd (2002) 1 Α.Α.Δ. 793**, η αποκάλυψη συζητήσιμης υπόθεσης προϋποθέτει αλλά και εξυπακούει κάτι περισσότερο από την απλή παράθεση από τον αιτητή μιας εκδοχής, διαφορετικής από αυτή του ενάγοντα. Θα πρέπει να προσκομιστούν στο Δικαστήριο κάποια αποδεικτικά στοιχεία τα οποία εξυπακούεται πως θα πρέπει να εμπεριέχουν κάποιο βαθμό πειστικότητας (βλ. **Ζωή Νικολαΐδου Ευσταθίου άλλως Ζωή Λάμπρου Νικολαΐδη κ.ά. v. Hellenic Bank Public Company, Πολιτική Έφεση Αρ. 130/2012, ημερ. 10/10/17**), που θα καθορίζεται και θα καταδεικνύεται μέσα από τους ίδιους τους προβαλλόμενους ισχυρισμούς, ώστε η διακριτική ευχέρεια του Δικαστηρίου να μην ασκείται επί ματαίω και μόνο αν θα εξυπηρετείται χρήσιμος σκοπός επιλύσεως της διαφοράς των διαδίκων. Στις περιπτώσεις όπου η προβαλλόμενη υπεράσπιση εξ αντικειμένου δεν έχει τα πιο πάνω χαρακτηριστικά, έτσι που η όποια θεμελίωση της να ελλείπει, η αίτηση, αναπόφευκτα, δεν μπορεί να έχει επιτυχή κατάληξη. (Βλ. **Πατούρης v. Hellenic Bank Ltd (2001) 1(Γ) Α.Α.Δ. 2118, 2124**). Αποδοχή ισχυρισμών χωρίς ίχνος υποστηρικτικού υλικού που να προσδίδει σ' αυτούς κάποια βαρύτητα θα ισοδυναμούσε, όπως λέχθηκε στην πιο πάνω απόφαση, με κλονισμό της βεβαιότητας που πρέπει να υπάρχει, τόσο για την τελεσιδικία των δικαστικών αποφάσεων, όσο και για τα δικαιώματα των πολιτών. Θα ήταν εύκολο κάθε φορά να προβάλλεται ένας αστήρικτος ισχυρισμός και να παραμερίζονται νομότυπα ληφθείσες αποφάσεις. Το δε βάρος απόδειξης είναι στους ώμους των Αιτητών.».

Πρωταρχικό λοιπόν έργο του Δικαστηρίου είναι να ισοζυγίσει τους δύο παράγοντες, που είναι θεμελιώδεις για την απονομή της δικαιοσύνης, την ανάγκη από τη μια αποτελεσματικής διασφάλισης του δικαιώματος ακρόασης του διαδίκου και την ανάγκη από την άλλη, διασφάλισης της ταχείας διεκπεραίωσης των Δικαστικών υποθέσεων. Η άσκηση της διακριτικής ευχέρειας του Δικαστηρίου στο κατά πόσο θα διατάξει τον παραμερισμό μιας απόφασης ή όχι συναρτάται άμεσα από την συμπεριφορά που επιδεικνύει ο αιτητής έναντι της Δικαστικής διαδικασίας. Όπως αναφέρεται και στην υπόθεση **Phylactou v. Michael** (ανωτέρω), όπου η συμπεριφορά του αιτητή είναι αδικαιολόγητη και προσβλητική σε βαθμό

καταφρόνησης της Δικαστικής διαδικασίας ή των δικαιωμάτων του αντιδίκου, το Δικαστήριο μπορεί να μην διατάξει τον παραμερισμό της εκδοθείσας απόφασης.

Η νομολογία επί του βάρους αποδείξεως σε τέτοιου είδους διαβήματα αποκαλύπτει ότι το αποδεικτικό βάρος εξαντλείται με την παράθεση στην ένορκη δήλωση επαρκών εξηγήσεων και στοιχείων τόσο για την καθυστέρηση όσο και για το εκ πρώτης όψεως υπόθεση. Η μαρτυρία που πρέπει να προσκομιστεί από τον αιτητή για να αποδείξει εκ πρώτης όψεως υπεράσπιση και δικαιολογημένη καθυστέρηση πρέπει να είναι υπό μορφή ένορκης δήλωσης ή άλλη έγγραφη μαρτυρία που να επισυνάπτεται στις ένορκες δηλώσεις, χωρίς προφορική μαρτυρία αλλά βεβαίως με δικαίωμα αντεξέτασης με βάση τη Δ.39 θ.1. Ο αιτητής έχει το βάρος να αποκαλύψει τα στοιχεία που θα συνιστούσαν την υπεράσπισή του (**Γεώργιος Φρίξου Γεωργαλλίδης ν. Ταπελλογραφείου Κώστα Παύλου & Σία Λτδ**, (2000) 1 Α.Α.Δ. 1101).

Είναι τέλος νομολογημένο ότι οι δύο πιο πάνω προϋποθέσεις θα πρέπει να συντρέχουν σωρευτικά (βλ. **Jurgen κ.ά. ν. Σταυρινού**, Πολ. Έφεση 80/14, ημερ.1/6/20).

Επί τη βάση λοιπόν των πιο πάνω αρχών θεωρώ ορθό όπως εξετάσω πρώτα το ζήτημα της αποκάλυψης ή μη εκ πρώτης όψεως υπεράσπισης. Οι αιτητές στην αίτηση τους θέτουν αρχικά τη γλώσσα στην οποία είναι διατυπωμένες οι επίδικες συμφωνίες και έγγραφα που τις συνοδεύουν προβάλλοντας ότι ο αιτητής 2 και διευθυντής της αιτήτριας 1 δεν είναι γνώστης της Ελληνικής κάτι που επιφέρει ακυρότητα τους. Η καθ' ης η αίτηση από την άλλη αναφέρει ότι γνωρίζει την Ελληνική γλώσσα και η εκδοχή του είναι βολική για τον ίδιο. Ο αιτητής είναι αλλοδαπός, στοιχείο που δεν αμφισβητείται. Συνεπώς η πιθανότητα να μην γνωρίζει Ελληνικά είναι αυξημένη και χωρίς βέβαια να καταλήγω σε τελικό συμπέρασμα. Δεν είναι όμως αυτό το πιο σημαντικό σε σχέση με την προβαλλόμενη θέση αλλά το ότι αν και υπάρχουν έγγραφα και στα Ελληνικά, υπάρχουν και αρκετά έγγραφα στα Αγγλικά και που φέρουν την υπογραφή του κάτι που αναδεικνύει ότι είχε γνώση, εκ πρώτης όψεως τουλάχιστον, του περιεχομένου τους. Σε αυτό συντείνει και παρά την αντίθετη θέση του, η εξήγηση που έλαβε από δικηγόρο και που προκύπτει στα από την καθ' ης η αίτηση κατατεθέντα έγγραφα, ως προς το περιεχόμενο των εγγράφων που φέρεται να υπάρχει η υπογραφή του. Συνεπώς επί αυτού του στοιχείου κρίνω ότι δεν αποκαλύπτεται υπεράσπιση. Αναφορικά τώρα με τις προβαλλόμενες θέσεις ως προς την ύπαρξη παράνομων τόκων και υπερχρεώσεων οι αιτητές δεν αρκούνται σε απλή επιγραμματική παράθεση των πιο πάνω αλλά συγκεκριμενοποιούν στοιχεία που κατά τη θέση τους τα αποδεικνύουν, επισυνάπτοντας στην αίτηση τους το τεκμήριο 4 που είναι έκθεση εμπειρογνώμονα.

Προβάλλουν ειδικότερα ότι το επιτόκιο καθορίζεται στο 4.5% που είναι 0.25% πιο πάνω από τον μέσο όρο του επιτοκίου που επικρατούσε στην αγορά κατά τον κρίσιμο χρόνο. Θέτει επίσης ότι ο τόκος υπολογιζόταν στη βάση 360 αντί 365 ημερών. Περαιτέρω αν και το δάνειο ήταν για 10 εκατομμύρια Ευρώ εν τούτοις χρησιμοποιήθηκαν περί τα 6 εκατομμύρια και το υπόλοιπο χρησιμοποιήθηκε για την αποπληρωμή του δανείου. Τίθεται επίσης ότι ενώ για τα δύο δάνεια το ποσό ήταν 15 εκατομμύρια Ευρώ χρησιμοποιήθηκε ποσό €10.643,999,00. Ο δε χρεωστικός τόκος και άλλες χρεώσεις για τα δύο δάνεια ισούται σε €2.162.556,83 τη στιγμή που δεν θα έπρεπε να υπερέβαιναν το ποσό των €1.830,000. Την ίδια στιγμή το ποσό του €1.364.033,64 επιβαρύνθηκε ως συνολικό αντίκτυπο χρεωστικού τόκου στο δάνειο. Παραχώρησε σχεδόν 50% του δανείου και εξασφάλισε απόφαση για το διπλάσιο. Η υποθήκη επί του τεμαχίου 0/7149 ενεγράφη με εξωπραγματικό επιτόκιο ύψους 13%. Η καθ' ης η αίτηση με την ένσταση της απορρίπτει τις θέσεις των αιτητών και παραπέμπει στη νομιμότητα και τους όρους των επίδικων εγγράφων και την υπογραφή τους με την ελεύθερη βούληση των τελευταίων. Στην δε αγόρευση της και αναφερόμενη στην έκθεση του αναφερόμενου από τους αιτητές εμπειρογνώμονα προβάλλει ότι δεν υπάρχει υπολογισμός για να καταλήξει στα πραγματικά οφειλόμενα ποσά αν δεν γίνονταν οι υπερχρεώσεις που επισημαίνουν. Είναι προφανές ότι το Δικαστήριο έχει διιστάμενες θέσεις χωρίς βέβαια να παραβλέπεται ότι το υπόλοιπο του δανείου θα πρέπει να αποδειχθεί από την καθ' ης η αίτηση. Δεν είναι όμως το στάδιο αυτό για να αξιολογηθούν και να κριθεί ποια θέση ευσταθεί. Το τι κρίνεται εδώ είναι αν οι αιτητές έχουν αποκαλύψει εκ πρώτης όψεως υπεράσπιση θέτοντας ενώπιον του Δικαστηρίου συγκεκριμένα στοιχεία και όχι γενικόλογες τοποθετήσεις. Η αναφορά της καθ' ης η αίτηση ότι αυτά που οι αιτητές επικαλούνται στην έκθεση εμπειρογνώμονα δεν είναι ορθά, τίθεται σε πρόωρο στάδιο αφού το Δικαστήριο δεν θα καταλήξει για την ορθότητα τους ή όχι. Θεωρώ όμως ότι στη βάση των όσων αναφέρθηκαν πιο πάνω και που υποστηρίζονται από φερόμενο εμπειρογνώμονα που ετοίμασε και σχετική έκθεση τεκμήριο 4, με αναφορά στις επίδικες συμβάσεις και στους όρους τους, οι αιτητές έχουν αποσείσει το βάρος που έχουν στους ώμους τους.

Αναφορικά τώρα με τον λόγο μη εμφάνισης τους είναι η θέση των αιτητών ότι αμέσως που τους επιδόθηκε η αγωγή την απέστειλαν στον δικηγόρο που τότε τους εκπροσωπούσε και ο οποίος τους ανέφερε ότι θα επιλαμβανόταν του θέματος. Έκτοτε δεν έτυχε κάποιας ενημέρωσης και θεώρησε, όπως γινόταν και για τις άλλες υποθέσεις του, ότι ο δικηγόρος του θα έκανε ότι χρειαζόταν αφού του είχε εμπιστοσύνη. Αναφέρει επίσης ότι δεν επέδειξε αδιαφορία. Η καθ' ης η αίτηση αντιτείνει ότι δεν υπάρχει κάποιο στοιχείο που να αποδεικνύει την υπογραφή διοριστήριου ή και πληρωμής του δικηγόρου του ή και ότι διερωτήθηκε σε

κάποιο στάδιο ως προς την πορεία της υπόθεσης του. Συνεπώς, κατά τη θέση της καθ' ης αίτηση, επέδειξαν αδράνεια, αμέλεια και αδιαφορία.

Είναι δεκτό και δεν έχει τεθεί υπό αμφισβήτηση ότι η αγωγή επιδόθηκε κανονικά και νομότυπα στον αιτητή 2, τόσο στον ίδιο προσωπικά όσο και για την αιτήτρια 1 εταιρεία της οποίας είναι διευθυντής, στις 15/3/2023. Στις 15/11/2023, οκτώ δηλαδή μήνες μετά, εκδόθηκε απόφαση εναντίον τους. Έλαβε γνώση της απόφασης στις 14/3/2024 όταν του επιδόθηκαν κάποια έγγραφα. Αμέσως αποτάθηκε στους τωρινούς δικηγόρους του και ως προκύπτει από το φάκελο της υπόθεσης υποβλήθηκε αίτημα για έρευνα του φακέλου στις 22/3/2024. Στις 2/4/2024 καταχωρίστηκε η υπό εξέταση αίτηση.

Το ερώτημα που τίθεται είναι αν υπό τα πιο πάνω δεδομένα, υπήρξε αδιαφορία των αιτητών ως προς την μη εμφάνιση τους σε τέτοια βαθμό που συνιστά καταφρόνηση των Δικαστικών διαδικασιών και που παρά την αποκάλυψη εκ πρώτης όψεως υπεράσπισης δεν θα πρέπει να του επιτραπεί να την προωθήσει.

Θεωρώ ότι η απάντηση θα πρέπει να είναι αρνητική.

Είναι αδιαμφισβήτητο ότι με την παραλαβή της αγωγής οι αιτητές την απέστειλαν στον δικηγόρο που τους εκπροσωπούσε κατ' εκείνη την περίοδο. Αυτό καταδεικνύεται από αντίγραφο επικοινωνίας μεταξύ των δύο, τεκμήριο 1 στην αίτηση. Το γεγονός βέβαια ότι ο δικηγόρος που τον εκπροσωπούσε τότε δεν καταχώρισε εμφάνιση, λάθος το οποίο του επιρρίπτεται από τους αιτητές δεν μπορεί να αποτελέσει λόγο για παραμερισμό της εκδοθείσας απόφασης πλην όμως καταδεικνύει αρχικά ότι από πλευράς αιτητών δεν υπήρξε αδιαφορία. Το ότι δεν έχουν τεθεί στοιχεία ως προς την υπογραφή διοριστηρίου ή και πληρωμής του δικηγόρου τους ή ακόμη και να ρωτήσουν για την υπόθεση τους δεν μεταβάλλουν τα δεδομένα αφού ως οι αιτητές ανέφεραν, ανέμεναν από τον δικηγόρο τους να πράξει ότι χρειαζόταν για αντιμετώπιση της αγωγής. Μέσα σε αυτά ήταν και να μεριμνήσει για την υπογραφή διοριστήριων για καταχώριση σημειώματος εμφάνισης, κάτι που δεν έπραξε, εξ ου και η έκδοση της απόφασης. Ακόμα και οι μετέπειτα ενέργειες τους φανερώνουν κατά την κρίση μου, ότι δεν υπήρξε αδιαφορία εκ μέρους τους και ότι επέδειξαν εμπιστοσύνη στον δικηγόρο τους θεωρώντας ότι θα διευθετούσε το όλο ζήτημα, ως τους είπε. Το συμπέρασμα αυτό προκύπτει από τον τρόπο που έδρασαν μόλις έλαβαν γνώση για την ύπαρξη της απόφασης εναντίον τους. Σε λιγότερο από 18 ημέρες καταχώρισαν την παρούσα αίτηση αφού πρώτα προέβηκαν σε έρευνα στο φάκελο της υπόθεσης για λήψη των απαραίτητων στοιχείων. Η χρονική αυτή περίοδος που παρήλθε, από τη λήψη της

απόφασης μέχρι την καταχώριση της αίτησης για παραμερισμό, δεν μπορεί να κριθεί και παρά την αντίθετη θέση της καθ' ης η αίτηση, ότι εκφεύγει των επιτρεπτών ορίων.

Κρίνω συναφώς ότι η συμπεριφορά των αιτητών δεν είναι δυνατόν να θεωρηθεί ως καταφρόνηση της Δικαστικής διαδικασίας. Απέστειλαν άμεσα την αγωγή που τους επιδόθηκε στον δικηγόρο που τους εκπροσωπούσε και έλαβαν εντός εύλογου χρόνου τα δέοντα για παραμερισμό της απόφασης όταν έλαβαν γνώση για την ύπαρξη της. Σε συνάρτηση με την αποκάλυψη συζητήσιμης υπεράσπισης που αποτελεί τον πρωταρχικό παράγοντα σε αυτής της φύσεως αιτήσεις, κατάληξη μου είναι ότι δικαιολογείται ο παραμερισμός της απόφασης ημερομηνίας 15/11/2023 (βλ. **Κάνιου ν. Τράπεζα Κύπρου Δημόσια Εταιρεία Λτδ** Πολ. Έφ.Αρ.123/16 ημερ.22/10/2024).

Εκδίδεται διάταγμα με το οποίο η απόφαση ημερομηνίας 15/11/2023 αναφορικά με τους αιτητές (εναγόμενους 1 και 4), παραμερίζεται.

Τα έξοδα ως αυτά θα υπολογιστούν από τον πρωτοκολλητή και εγκριθούν από το Δικαστήριο επιδικάζονται υπέρ της καθ' ης η αίτηση και εναντίον των αιτητών και θα είναι καταβλητέα στο τέλος της αγωγής.

(Υπ.)

Λ. Μουγής, Π.Ε.Δ.